

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ห้ามเข้า

เดี๋ยวนี้วิฑูรย์เราออกทั่วประเทศนะ เราพูดที่นี่ละ แต่ก่อนไม่เคยมี เดี่ยวนี้มีแล้ว พูดที่นี่มันออกทั่วประเทศไม่ใช่เหรอ ออกทั่วประเทศเลย เดี่ยวนี้ทางพระต่าง ๆ มาออก วิฑูรย์ เลยเป็นวิฑูรย์วัดป่าบ้านตาดออกทั่วโลกเลย สถานี่ใหญ่ก็อยู่ที่นี้ไช้ไหม (ครับ) ต้น สถานี่ใหญ่อยู่ที่โรงเรียนบ้านตาด เป็นสถานี่ใหญ่ขึ้นมาแล้วส่งทั่วประเทศไทย ต้นตอที่ ออกก็คือเราเองเป็นคนออก เทศนาว่าการต่าง ๆ ออก สุดท้ายออกทั่วประเทศเลย

ธรรมะที่เด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ ที่พวกประชาชนในสมัยปัจจุบันนี้จะไม่เคยได้ยิน เลยเทศน์ที่บนศาลานี้ แต่ก่อนมีแต่พระล้วน ๆ พระปฏิบัติ เทศน์ก็เทศน์ธรรมะสอน พระล้วน ๆ จึงมีแต่เด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ อยู่ข้างบน แต่ก็ได้อัดเทป อัดเทปกระจาย ทุก วันนี่ก็ได้ยินธรรมะที่เราเทศน์ประเภทนี้ ทุกวันนี้กระจายออกไปทั่วประเทศไทยเรา ที่ เทศน์สอนพระ อยู่บนศาลาหลังนี้ คือเราเทศน์ตั้งแต่ธรรมะมรรคผลนิพพานจริง ๆ เทศน์อย่างเต็มเหนี่ยว ผู้ฟังก็ฟังมุ่งต่ออรหัตต่อธรรมอย่างเต็มที่มันก็เข้ากันได้ฝัง ๆ เลย เทศน์บนศาลา ครั้นต่อมาก็กระจายออกไป ก็เลยกลายเป็นแกงหม้อใหญ่ไป

เดี๋ยวนี้ไปเทศน์ทั่วประเทศไทย มักจะมีแต่แกงหม้อใหญ่ ไม่ได้แกงหม้อเด็ด เผ็ดร้อน หม้อเล็กหม้อจืดไม่ค่อยมี จะมีบ้างก็คือทางจันทน์ ที่เราไปเทศน์ทางจันทน์ก็มีวง กรรมฐานอยู่ที่นั่น กรรมฐานก็ลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดนี่ละ เช่นท่านพักเป็นต้น แถวนั้น ลูกศิษย์เยอะพระกรรมฐาน เทศน์ทางนั้น เดี่ยวนี้ก็อยู่น้อยเมื่อไรจันทน์นะ จังหวัด จันทบุรีพระไม่เคยขาดวัดป่าบ้านตาดนะ ติดต่อกันเนื่องมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ สมมุติว่า คัดเลือกมาฆ่า พระองค์ไหนใครที่มาจากจันทน์ วันนี้จะได้ฆ่าหลายศพอยู่นะ ก็มันไม่เคย ขาดวัด พระจันทน์จะได้ฆ่าหลายรายอยู่

พระก็มีฆราวาสก็มี ฆราวาสก็อยู่ข้างใน พระก็อยู่นี่เป็นประจำตั้งแต่สร้างวัด ที่ จันทน์ไม่เคยขาดวัดนี้ แต่ก่อนอุบลฯ อุบลฯนี้มาแยกยศโสธร อุบลฯกับจันทน์คู่เคียงกันมา ต่อไปก็มีแต่จันทน์ พระจันทน์นี้ไม่เคยขาดวัดนะ ไม่เคยขาดวัดพระจันทบุรี

เริ่มแรกจริงๆ ก็คือท่านพ่อลีไปจันทบุรี ท่านพ่อลีเป็นลูกศิษย์ที่โปรดที่สุดของ หลวงปู่มั่นเรา ท่านพูดถึงท่านพ่อลีนี้ โห รู้สึกท่านพูดคึกคักนะ เพราะท่านพ่อลีเป็นนิสัย เด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ปฏิบัติเคร่งครัดตามหลักธรรมหลักวินัย พูดนี้เหมือนขวานผ่าซาก คือออกมาจากใจที่เด็ด เข้าใจไหมละ ภารกิจที่แสดงออกมาจึงเด็ด คือภายในใจมันเด็ด อยู่ภายใน เวลาเทศนาว่าการนี้ฝังฝัง ๆ ท่านพ่อลี ท่านไปอยู่จันทน์ นั้นละเหตุเบื้องต้นที่ ชาวจันทน์กับวัดป่าบ้านตาดจะได้มาเกี่ยวโยงกัน ตั้งแต่โน้นมาละ ตั้งแต่ท่านพ่อลีไปอยู่ที่

นั่น เราก็ไปที่จันทน์ ไปวัดป่าคลองกุ่มนั่นแหละ เราไปเริ่มแรกจริงๆ ไม่ได้มีใครรู้จักเรา เพราะเราตั้งใจไปหาความสงบ หลีกหนีจากหมู่เพื่อนหาอุบายวิธี เพราะทางนั้นพระรุ่มทางสกนคร จึงบอกว่าจะไปเยี่ยมโยมแม่ก่อนว่าอย่างนั้นนะ

เราคิดหาอุบายออก ไปเยี่ยมโยมแม่ ใครก็จะไปด้วย ไปยังไง ไปเยี่ยมโยมแม่ไปหาความสงบที่ไหน แก่ลงตรงนั้นแล้วก็มาได้บ๊ีบ มาพักอยู่โยมแม่ ๒ วัน เปิดลงจันทน์เลยนะ ลงไปทางจันทน์ ไปหาพักผ่อนอารมณ์ เพราะพระเณรรุ่มตลอด ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์ล่วงไปแล้วบ๊ีบ เกาะบ๊ีบเลยนะเกาะเรา แต่ก่อนเราไม่ทราบว่าจะเกี่ยวข้อกับเราอย่างไรบ้าง เราไม่เคยสนใจ อยู่ในวงหมู่เพื่อนด้วยกันหนองผือ เราก็เป็นหัวหน้าหมู่เพื่อนอยู่นั้น พ่อแม่ครูจารย์เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เราก็ไม่ทราบว่าพระเณรจะเกี่ยวจะเกาะเราอย่างไรบ้าง เราไม่สนใจ มีแต่คอยสอดส่องดูแลความเรียบร้อย ตามหลักธรรมหลักวินัยกฎระเบียบของวัดป่าเท่านั้นละ

ที่นี้พ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพนี้เกาะพริบเลย นั่นแหละที่เราหนักหนักร้อยนั้นนะ อยู่ในป่าก็ไปเต็มอยู่ในป่า เลยหาอุบายหลบหลีก จากนั้นมาก็ไปเยี่ยมโยมแม่ ออกทางนี้มาเยี่ยมโยมแม่ มาเยี่ยมสองวัน ตอนนั้นโยมแม่ยังไม่ได้บวช มาเยี่ยมโยมแม่เพียงสองวัน พอไม่ให้เสียความสัตย์ความจริง ออกจากนั้นก็เผ่นบ๊ีบเลย ให้น้องชายไปบุกตัวเงิบๆ คือจะไม่ให้ใครทราบเลย จะไปภาวนาคนเดียวเรา ไปตีตัวสถานีค่ากล้อง ตัวรถไฟ แต่ก่อนทางรถยนต์ไม่ค่อยมี มีแต่รถไฟ ไปนี้ก็เข้าขอนแก่น เข้าห้วยทราย บ้านห้วยทรายอยู่ที่อำเภอภูเวียงเล็กๆ ไปพักอยู่คนเดียวภาวนาสบายอยู่นั้นละ

ตอนที่ขึ้นรถไฟนี้ไปเจอเอาแม่ทิพย์ละชี ไปเจอแล้วแหวัดว่าวัดขึ้นมา เราไม่เห็นแแกเห็นเรานี่ ขึ้นมานี้ ท่านอาจารย์ เตียวตีปากเอานะ เราขโมยมามันเป็นอย่างไรอย่างงี้ ขโมยอันนี้เขาจับได้แล้วนี่ เอาละนะที่นี้มันจะลั่นละ พ่อแม่ทิพย์ทราบก็ไปกราบเรียนท่านเจ้าคุณอุปัชฌาย์ สักเตียวท่านก็เรียกเรากลับมา แน่กแล้วเราจะหนีจากเขตนี้ หาอุบายวิธีการจะพามหาบัวไปตรวจโรคอย่างนั้นอย่างนี้ มาหาอุบายพูดอย่างนั้นแหละ เรารู้อุบายของท่านเจ้าคุณ เพราะท่านเกาะเราตลอด ท่านเมตตาเรามากอยู่ ไม่ว่าเทศนาว่าการที่ไหนต้องเอาเราออกเทศน์ ที่วัดโพธิสมภรณ์

แต่ก่อนวัดโพธิสมภรณ์กับกรรมฐานนี้เป็นอันเดียวกัน เข้าออกตลอดเวลาตั้งแต่ท่านเจ้าคุณอุปัชฌาย์เรายังมีชีวิตอยู่ เพราะท่านเกี่ยวข้องกับวงกรรมฐานมีพ่อแม่ครูจารย์มั่นเป็นต้น พระกรรมฐานจึงเต็มอยู่ในวัดโพธิ์เรื่อย เตียววงศ์นั้นออกมาองค์นี้เข้ามา ท่านนิมนต์ให้มาเรื่อย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายใหญ่ๆ มานั้นละ นั้นแหละที่เกี่ยวกับผู้กับคนก็เปิดลงไปจันทน์ พอไปถึงกรุงเทพแล้วท่านเจ้าคุณว่าจะพาไปตรวจโรค ก็ไปกับ

ท่านพอเป็นพิธีไม่ให้เสียความเคารพ ไปกับท่านเราก็ไปตรวจพอเป็นพิธี ไม่ได้ตรวจไป ๆ ตรวจโรคท่านว่างั้น

ท่านไม่ได้ไปด้วยนี้ ไปตรวจโรคโรงพยาบาลสงฆ์ ไปเราก็ไปพอเป็นพิธีเฉย ๆ ไปก็เดินโน้นเดินนี้ไปดูนั่นดูนี่กลับมาปั๊บแล้วก็เปิดลงจันท์เลย พอดีท่านกลับเราก็ออก เราไม่กลับเราว่างั้น ไปจันท์นี่เรื่องราวมัน ก็มีอาจารย์เฟื่องที่เป็นเพื่อนกันกับอาจารย์เจี๊ยะที่อยู่กับหลวงปู่มั่นด้วยกัน ท่านก็อนุเคราะห์เรานะ เราไปก็ไปเจออาจารย์เฟื่อง เราบอกท่านเลยว่า ผมมาที่นี่ให้ท่านถือเสียว่าผมนี้เป็นอาคันตุกะ เป็นพระที่จรมา อย่าถือว่าผมเป็นใหญ่เป็นโต เพราะเราแก่พรรษากว่าท่านเดี๋ยวนะท่านจะมอบภาระให้เรารับอีก ก็เราเบื่อพอแล้วนี่

หน้าที่การงานในวัดนี้ให้เป็นหน้าที่ของท่านทั้งหมดบอกเลย ผมมาเพียงอาศัยท่านเท่านั้นแหละ ท่านอย่าไปพูดกระโตกกระตากที่ไหนนะ ผมจะมาภาวนาของผม สะดวกสบาย พอไปอยู่นั้นได้ประมาณสักอาทิตย์กว่า ก็พอดีอาจารย์เจี๊ยะไปจากเขาแก้วนี้ ไปนั้นแล้วก็เข้าไปวัดคลองกุ่ม พอไปเห็นเราที่นี้ก็เว็ววักขึ้นเลยทีเดียว มันอะไรอีก จะเกิดเรื่องละนะที่นี้ พอมาก็ไปประกาศโฆษณาที่ตลาดจันท์ เขารู้ก็แตกกันมา เราอยู่นั้นอีกสองคืนเปิดหนีเลย อยู่ไม่ได้กลับมา มากก็ไปทางไหนไม่รู้ ไปทางห้วยทรายไปนั่นมั้ง หลบหมู่หลบเพื่อน

อาจารย์เฟื่อง อาจารย์เจี๊ยะอยู่ทางโน้น คู่กันมาตั้งแต่อยู่สกลนครด้วยกัน ท่านอาจารย์เจี๊ยะไปเจอเราเข้าละซิ ไปโฆษณาในตลาดจันท์ โฆษณาเรื่องพระนะ พระอย่างนั้นพระอย่างนี้มาแล้ว เวลานี้มาพักอยู่นั้น มันก็แตกมาหมดจันท์ซิ พวกนี้พวกนักธรรมะนี่นะ ลูกศิษย์ท่านพอลีหลังไหลมา เราอยู่ได้สองคืนเปิดเลย โอ้ มันอยู่ไม่ได้ เขาไปฟังเทศน์ทุกคืนนะ โห ไม่วาย เลยหนีกลับเข้ามากรุงเทพ ที่นี้เลยไม่ทราบจะไปไหนต่อ เกี่ยวกับเรื่องหมู่เพื่อนเป็นอย่างนั้นละ

เราไปอยู่นานพอสมควรก็คือห้วยทราย ที่แม่ชีแก้วอยู่ ๔ ปี จากนั้นมาแล้ว ดูเหมือนลงไปจันท์หรือไปไหน กลับมาก็มาสร้างวัดนี้เราลื้ม ๆ ไปเสีย จนกระทั่งปานนี้ได้ ๕๑-๕๒ ปีแล้วมั้งวัดนี้ จนกระทั่งปานนี้แหละดูซิ ศาลาแต่ก่อนชั้นเดียว ยกขึ้นเป็นสองชั้น อยู่ข้างบนก็ได้ข้างล่างก็ได้ แต่ก่อนศาลาชั้นเดียว ยกอันนี้ขึ้นอีกให้เป็นสองชั้น ได้มาอยู่กว้างขวาง ข้างบนเลยไม่มีใครอยู่

มากี่มีแต่พระล้วน ๆ มาอยู่ที่นี่ เพราะฉะนั้นการเทศน์จึงเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดอยู่บนศาลาหลังนี้ข้างบน ไม่มีใครมาเกี่ยวข้อ มีแต่พระทั้งนั้นมาเต็มอยู่ในวัด พระกรรมฐานเราก็ไม่รับมากเสียด้วย เรากำหนดตายตัวไว้เลยไม่ให้เลย ๑๘ องค์ เพราะแต่ก่อนมีครูบาอาจารย์อยู่หลายท่านหลายองค์ แล้วบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ก็ไปอยู่กับครูบาอาจารย์

องค์นั้น ๆ ก็แบ่งเบากันไป ทีนี้ครูบาอาจารย์องค์นั้นล่องไปองค์นี้ล่องไป ไหลเข้ามาซิ ทุกวันนี้เป็นทะเลพระไปหมดเลย ทะเลอะไรก็ไม่รู้ เลยทะเลพระเป็นทะเลอะไรก็ไม่รู้แหละ เต็มไปหมดวัดป่าบ้านตาดเรา แต่ก่อนเทศน์สอนพระเทศน์ข้างบน เทศน์ธรรมะเด็ดๆ ทั้งนั้น พอหลังจากนั้นมาเกี่ยวกับประชาชนก็เลยกลายเป็นเทศน์แกงหม้อใหญ่ หม้อใหญ่มันไม่ค่อยมีรสชาติที่สำคัญๆ ฟังแต่แกงหม้อใหญ่เถอะ เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ แกงหม้อเล็กไม่ค่อยได้เทศน์เสียแล้วละทุกวันนี้ มีแต่เทศน์แกงหม้อใหญ่ทั้งนั้น ไปที่ไหนเทศน์สอนประชาชน สุดท้ายทั่วประเทศไทยเทศน์แกงหม้อใหญ่ทั้งนั้น เทศน์สอนช่วยชาติบ้านเมือง การเทศน์นี้ก็รู้สึกในเมืองไทยนี้จะไม่มีการลวงตาบ้างได้แหละจริงๆ นะ ทั่วประเทศไทยลวงตาบ้างเทศน์หมดเลย ยิ่งเทศน์ช่วยชาติด้วยแล้วไปชอกแซกซิกแซกทุกจังหวัดๆ ไปเทศน์เรื่อยมา ก็ฟังมาจนการเทศน์ช่วยชาติมาระยะนี้ มันก็เทศน์ช่วยคนทั่วประเทศอีกแหละ วันไหนไม่มีเวลา พอสว่างนี้ไหลเข้ามาแล้ว ไหลเข้ามา จนค่าเราต้องไปไล่ มันไม่ยอมออกพวกนี้ ตอนเย็นๆ พอ ๕ โมงแล้วเราจะออกจากกุฏิด้อมไป ไปดูยังตกค้างอยู่ที่ไหนไล่ออกๆ เลย ไม่งั้นมันไม่ไป ยั่วเย้าๆ อยู่อย่างนั้น

พระในวัดเรานี้เดี๋ยวนี้มีอยู่เท่าไร ดู ๕๐ กว่านะ (พระ ๕๗ ครับผม) พระ ๕๗ ๕๘ เณร วัดนี้มีพระน้อยเมื่อไร ๕๗ องค์ เณร ๑ เป็น ๕๘ แต่ท่านมาฉันไม่มากนักละ ฉันเพียงเล็กน้อย นี่บังคับเอาไว้นะ ๕๗-๕๘ นี้ ถ้าปล่อยตามเรื่องแล้วเต็มไปหมดวัดนี้เราบังคับเรากำหนดตายตัวจริงๆ เพียง ๕๐ มันยังปาขึ้นไปถึง ๕๘ ฟังซินะปีนี้กำหนดให้ ๕๐ เป็นอย่างมากให้อยู่แค่นั้น นี่ฟาดเข้าไปเสีย ๕๘

ท่านอยู่ท่านภาวนาจริงๆ วัดนี้เราเข้มงวดกวัดขันตลอดมา ถึงจะมีคนเข้ามาเกี่ยวข้องก็ให้มาแค่ศาลาแล้วออกๆ ทำเลขของพระที่ภาวนาอยู่ในป่า ไม่ให้เข้าไปเลย เรายังเขียนติดป้ายไว้ ห้ามเข้า เขียนติดป้ายไว้ ห้ามเข้าๆ แล้วมีหมารักษารักษาการณแทนเงียดขวานเงียดอะไรไว้ ห้ามไม่ให้คนเข้าไปกุฏิเรา เขียนไว้ห้ามเข้า หมาก็มีทุกแห่งรักษารักษาการณแทน เต็มไปหมดแหละหมา ข้างในไม่ให้ใครเข้า ให้มาแค่ศาลาแล้วออก ทำเลขข้างในให้เป็นที่ภาวนาของพระ

การประพฤติปฏิบัติทางด้านศีลด้านธรรมด้านภาวนาเราไม่เคยลดละ เสมอตลอดเวลา ใครมาก็ให้มาแค่นี้ให้ออกๆ ไม่ให้เข้าไป ห้าม เป็นทำเลภาวนาของพระ การภาวนาเราเข้มงวดกวัดขันมากตลอดมา ไม่เคยลดหย่อนผ่อนผันเรื่องการภาวนาสำหรับวัดป่าบ้านตาดแต่ไหนแต่ไรมา จนปัจจุบันนี้ก็เป็นอย่างนั้น ไม่ให้มีการมีงานอะไร ให้มีแต่งานภาวนา ในวัดนี้ถึงจะมีพระมากก็ตาม ก็เป็นพระประเภทภาวนาทั้งนั้น พระที่มาจู้ๆ จ้านๆ มาถึงแค่หน้าวัดก็ได้ ออกเหมือนกับประชาชนเขานั้นแหละ ไม่ให้

ทะเล่เข้าไป ไ้พระที่มากั่กั่ กั่กั่ กั่กั่ ห้ามไม่ให้เข้าเหมือนกัน ประชาชนมากั่เรียกว้าไล้ แล้ว พระมากั่กั่ กั่กั่ กั่กั่ ก็แบบเดี๋ยวกั่ ถูกไล้เหมือนกันหมดไม่ให้เข้าไป เป็นอยั่กั่ นั้นตลอดมา เพราะเรตั่ใจประพฤติปฏิบัติ

เรื่งทั้หลายโลกธาตุนั้พูตจริง ๆ เราไม่ได้คั้กับอะไรเลย ฟังชิตานทั้หลาย อยั่กั่ ฟัง จิตนั้เมื่อเวลาเข้าถึงตัวเต็มทีหมดสมมุติโดยประการทั้ปวงแล้ว สมมุติ ทั้หลายจะเข้าไปถึงไม่ได้เลย กิริยาอาการที่ปฏิบัติต่อสมมุติก็จะเลือกปฏิบัติเท่าที่สมควรว้าไม่กระทบกระเทือนกับธรรม ถ้าอะไรเข้าไปกระทบกระเทือนธรรมปัดทั้ที ๆ เลย เราปฏิบัติมาอยั่กั่กั่ในวัตนั้

เรื่งมรรคผลนิพพานมีอยั่กั่กับทุกคนผู้ตั้งใจปฏิบัติ ไม่ได้ขึ้นอยั่กั่กับกาลสถานที่เว ล้าเวลา ท่านบอกว้า อกาลิโก ทำบาปเป็นบาป ทำบุญเป็นบุญตลอดไปเลย วัตนั้จึงต้อง รักสงวนมากทีเดี๋ยว ให้พระได้ภาวนาสบาย ๆ ผู้มาภาวนากั่เอาให้ดี ส่วนมากเรล้าปาก กับพวกข้งในมากกว่าข้งนอกนะ ข้งนอกไม่มีอะไรพระเรา พูตกันฟังงั่พระเราไม่มี อะไรกัน มีเท่าไร ๆ ไม่เคยได้ฟังเรื่งราว มีพระองคั้ันองคั้ันทะเล่เบาะแวงั่กัน ตรงไหน ไม่เคยมีตั้งแต้สร้างวัตมา แต่ในครวั้นี้เป็นประจ้ง ถ้าไม่มีการทะเล่เบาะแวงั่กันแล้วในครวั้ นี้ ต้องไปโกยเอายาทั้ใจมาเทไว้นั้เลย แก้ปวดหัวมัน

มันไม่ได้ทะเล่กันมันปวดหัว ต้องไปโกยเอายาใส่ตุ้รถไฟไปเทไว้นั้เลย นั้แก้ ปวดหัว เป็นอยั่กั่กั่กั่กั่ เราไม่ได้ตำหนิตีเดี๋ยวทั้ ๆ ไป ส่วนมากผู้หญิงมักใจดีนรร กวัตแกว้งไม่ค่อยสม้าเสมอไม่ค่อยตรงไปตรงมา ไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์เหมือนผู้ชาย เราไม่ได้ตำหนิใคร ผู้หญิงทีดีก็มี แต่ส่วนมากมักเป็นอยั่กั่กั่กั่กั่ เพราะเรลอะเคล้ากัน หมด กับพระกับเณรกับประชาชนอะไรนั้ การปกครองพระนั้งั่ง่ายมาก ล้าหรับประชาชน ฝ่ายผู้หญิงนั้ล้าปาก เดี๋ยวเรื่งนั้เดี๋ยวเรื่งนั้ คื้อมันไม่ลงกัน ใครก็มีแต่แก้ง ๆ อวดกัน อวดไปอวดมาจะเป็นย้งงั่ มันก็เรี๋ยนวิชาหมาละ ครันอวดไปอวดมากั่แรวั่ แล้วกั้กั้กัน

วิชาพวกทีเรี๋ยนอยั่กั่ในครวั้มีแต่วิชาหมา มันแรวั่ แล้วกั้กั้กัน วิชาหมาเต็มอยั่กั่นี้ ใครอยั่กั่ศึกษาวิชาทีสูงสูตแล้วให้เข้ามาในครวั้วัตป่าบ้านตาด วิชานั้สูงสูต เรื่งสูงสูต คือเรื่งทะเล่เบาะแวงั่กั้กันนั้สูงสูตอยั่กั่ในวัตป่าบ้านตาด ให้เข้ามาศึกษาทีนั้ นั้ มหาวิทยาลัยสูงสูตอยั่กั่ตรงนั้ เออะเออะแล้ว ๆ ถ้าดูหัวใจเจ้าของมันจะไม่เป็น ดูตรงนั้ เท่านั้นรู้ พอมันแย้บออกมามันจะแสดงก่อนแล้ว ได้เห็นได้ยั่นอะไรปั้บอันนั้มันจะ แย้บออก ปรงเรื่งนั้เรื่งนั้ คนนั้ไม่ตีคนนั้ไม่ตี จิตมันก็สำยออกไปหาข้งนอก มัน ไม่ได้ดูตัวเองทีมันตีมันตี้น ถ้าจิตของผู้ดูตัวเองมันตีมันตี้น พอมันแย้บมันรู้ตีปั้บ ๆ เขาก็ตีเรากั้ตีมันก็ไม่มีเรื่ง

อันนี้ต่างคนต่างปล่อยๆ หมาให้กัดกัน เขาก็หมาเราหมา สุดท้ายหมาทั้งวัดกัดกันระบาดออกมาหาพระ พระตีขนานหลงทิศไป กูไม่ใช่หมานี้นะ พวกสูเป็นหมาก็ไปละซี ไล่กลับไปทางครัว เข้าใจไหมละ โห้ มันโรงเลี้ยงหมา ไม่ทราบว่โรงเลี้ยงพระเลี้ยงคน มันพิลึกจริง ๆ เอาละเท่านั้นละพอ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน FM 103.25 MHz

และเครือข่ายทั่วประเทศ